

PAROOL

Purper: ouderwets goede kleinkunst

CABARET Helden, door Purper. Gezien: 23/10 in Schouwburg Amstelveen.

22-25 januari 2012 in het DelaMar, 4 maart 2012 in de Meervaart

+++

Door **ANNE-ROSE BANTZINGER**

Het zijn twee door de wol geverfde theaterdieren: Frans Mulder- al ruim een kwart eeuw Mr. Purper- en musicalster Marjolijn Touw, terug bij haar kleinkunstroots. Ze spelen een voorstelling die dicht bij henzelf ligt, vol emoties en verdriet, voorspoed en weemoed. Mulder beschrijft het verschil tussen musicals en cabaret aldus: "In musicals leven ze zich in en in cabaret leven we ons uit."

De geboren en getogen Amsterdammers dagen elkaar in Helden uit, steken elkaar de loef af en hebben veel plezier met elkaar. Touw zingt een mooi, strijdbaar lied over vrouwen die vastgeroest zitten in hun huwelijk. Mulder fulmineert tegen mensen die kunst overbodig vinden: "Kunst is als zuurstof. Als je te weinig binnenkrijgt, stik je."

Ze praten en zingen over ouder worden en een toekomst die achter hen ligt. Mulder zingt een rake vertaling van When I was young van zijn held Aznavour: Heel mijn leven was ik jong.

Erg komisch is een lied over koken als uitlaatklep voor sadomasochisme: Sla me met je koekenpan! op de melodie van Hit me with your rhythm stick van Ian Dury. Maar er zijn ook zwakke plekken, zoals een lied over gafiertape dat op het toneel onder je schoenen blijft plakken. Gafiertape is plakband om snoeren mee af te plakken en om op het toneel plekken te markeren. Wie kent zo veel jargon? En bovendien, who cares?

Alles is even vakkundig en tot in de puntjes verzorgd in een ouderwets goede kleinkunstvoorstelling. Inclusief rode draad over wie een held is. Monroe? Kennedy? Mandela? Churchill of 'dat ouwe mens met die theedoek om haar hoofd, dat altijd voor de armen zorgde'?

Ze citeren de dichter Lucebert: alles van waarde is weerloos. Ze concluderen dat alle weerlozen de ware helden zijn. Vanaf de eerste minuut is zonneklaar dat Mulder en Touw gewoon elkaars helden zijn. Met in de eerste scène zijn hoofd op haar boezem en tot slot haar hoofd op zijn borstkas.